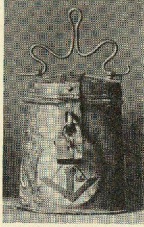

KRISTIAN IV OG LAUGENE

39. Bergens anekkerlaugs bosse 1806. B. M. 684.

anvende ham til andet end verkstedsarbejde, hvad der dog i stigende grad allikevel blir tilfælde i alle laug. Opstaar der strid mellem mester, svend eller dreng indbyrdes, blir denne henvist til avgjørelse paa oldermandens og bisitternes mandagsmøter. Samtlige er forpligtet til at følge en laugsbroder eller søster til graven; de der skal bære liket, faar herom særskildt tilsigelse fra oldermanden; hvervet skal gaa paa omgang. De indkomne bøter skal komme alle til gode, og ikke anvendes til øl eller gjestebud.

Skraaen betegner et stort fremskridtset fra statsmyndigheternes synspunkt sammenlignet med Oslo skræddernes artikler fra 1607. Selv om den ældre skraa for sin tid baade maa sies at være moderat og lite aggressiv, er det dog en betydelig forskjel. Den nye er utarbeidet i samme aand som forordningen av 1621 og 1622 og mestrenes magt og indflydelse er paa de fleste omraader svækket og hæmmet. Men der klæber allikevel mangler ved skraaen, ikke bare fra mestrenes synspunkt. Skraaen er en direkte kopi av Kjøbenhavns skrædderes skraa som var blit disse meddelt i 1628, et forhold som forøvrig er helt vanlig paa denne tid. Den forutsætter derfor haandverkerforhold av en ganske anden størrelse og betydning, end dem som forefandtes i det lille Kristiania. En række av bestemmelserne maa for Kristianiamestrene ha været uten enhver mening, og bare av den grund er det forstaaelig at skrædderne har søkt om tillægsbestemmelser. Men de har nok ogsaa kunnet nære ønske om at faa skraaens mange strenge paabud noget